

متن پرسش

سلام استاد: امیدوارم حالتون خوب باشد. قبلا سوالم با شماره ۲۸۰۲۸ ثبت شد اما پاسخی دریافت نکردم. مضمون سوالم این است: (ممنون می‌شوم پاسخ دهید) وقتی خداوند آرزو و شوق چیزی را در دلت ایجاد می‌کند و زبان تو را به دعا و تضرع باز می‌کند به معنای این نیست که می‌خواهد دعایت را مستجاب کند و تو باید صبر کنی؟ خیالبافی یا فکر کردن در مورد امور آینده و این که به این فکر کنی که آینده پیش روی تو دلگرم کننده و خوب است چقدر می‌تواند مضر یا مفید باشد؟ منظورم نگاه مثبت به آینده است که باعث می‌شود ناامید نشوی. آیا فکر کردن به ظهور و قیامت نوعی آینده نگری نیست؟ فکر کردن به آینده در مسائل مادی و دنیایی تا چه میزان می‌تواند مضر باشد و از کجا بدانیم اینها وسوسه شیطان است؟ با احترام

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: قبلاً به ایمیل‌تان به طور شخصی این‌طور جواب داده شد: ۲۸۰۲۸- باسمة تعالی: سلام علیکم: بنده دعاگو خواهم بود. ولی عنایت دارید که این موارد مواردی نیست که امثال بنده طی سؤال و جواب بتوانیم ورود کنیم، بیشتر باید با افرادی موضوع را در میان بگذارید که با روحیه‌ی شما آشنایی داشته باشند و یا لاقط طی مشاوره‌ای بتوانند نظر دهند. فکر می‌کنم کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» که روی سایت هست، راه‌کارهایی را در این رابطه متذکر باشد. موفق باشید